

RUSZ (4) *sb m*

sg A rusza (1). ◇ I rusz(e)m (2). ◇ pl N rusze (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.; poza tym XVIII w.: rus.

Rodzaj dawnej gry w karty (4) :

W połączeniu szeregowym (1): Nuż iákie dziś gry náftály Zktorych ginie koft niemáły Dziwne fluxi/ turmy/ ruffe RejRozpr G4v.

Przen (3) :

Zwrot: »igrać rusza« (1): Máło przed tym fłyżależ/ iáko tá cna dużáz/ Igra s tym márnym ciálem bárzo częfto rużáz. RejWiz 129.

*Wyrażenie: »rusz ciemny« = podstęp, nieuczciwość [szyk 1:1] (2): Iedni rzeczy doftáią ípofohem táiemnym: Rużem to póspolície zdawná zowá íciemnym. KlonWor **, 37.*

DDJ